

La llei del litoral té cànon

El govern català posa a debat l'esborrany del text legal en una sessió de treball a Palamós

El nou gravamen de la Generalitat a les concessions amoïna entitats i hostalers

Els assistents a la primera sessió per presentar la futura llei del litoral, ahir, al Museu de la Pesca de Palamós. Foto: E.A.

El procés participatiu del projecte de llei del litoral català va començar a rodar ahir al Museu de la Pesca de Palamós, amb una primera sessió participativa seguida per una trentena de representants de municipis i entitats. El text pretén clarificar i unificar els criteris d'aplicació, no sempre uniformes, de la llei estatal de costes i el seu reglament. També delegaria alguns tràmits en els ajuntaments: per exemple, el control i les autoritzacions d'activitats ocasionals, com ara els rodatges d'escenes de pel·lícules o espots publicitaris, o la celebració de casaments. Però s'hi va palesar el fet que el cobrament previst d'un

nou cànon a les concessions del domini públic maritimoterrestre, per part de la Generalitat, amoïna entitats com ara els clubs nàutics. Des de la Federació Catalana de Vela es va fer notar que alguns clubs viuen situacions complicades –ja fan front a un cànon estatal i en algun cas han acordat exempcions– i el “doble cànon” genera més inquietud.

El sotsdirector de Costes i Acció Territorial, Jordi Foz, va argumentar que ara mateix la Generalitat assumeix bona part de la burocràcia per atorgar i gestionar les concessions, mentre que l'Estat és qui percep els diners. Com a contrapartida, els ingressos pels cànon de la Generalitat i els ajuntaments –que també cobrarien un import pel tràmit de les autoritzacions– revertirien en inversions per a la millora i conservació del litoral, un “impost finalista” que es repartiria de manera similar als ingressos derivats de la controvertida taxa turística per les pernoctacions en hotels. Joan Ball-llosera, de la Plataforma Defensem Catalunya, va ser explícit: “La gallina [turística] dels ous d'or ja no hi és; no l'acabem de matar.”

Quatre tipus de platgesLa llei estatal de Costes diferencia entre platges urbanes i naturals, però en la normativa catalana s'aposta per dues tipologies intermèdies: semiurbanes –amb edificacions més baixes i discontinües– i seminaturals –no plenament verges i amb alguna edificació aïllada–. La Generalitat aposta per restringir al màxim els canvis en les naturals, però des del públic, una representant veïnal de la platja de Castelldefels i l'exalcalde de Roses, Carles Pàramo, van plantejar que en el cas de les platges urbanes tampoc s'hi permeti tot. El fet que els municipis tinguin més potestats, pels assistents, pot ser positiu per agilitar tràmits. Però també es va alertar que els interessos de cada corporació local poden anar en contra o a favor d'algunes activitats.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 19-03-2015 Pàgina 45

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/10-administracions/833761-la-lllei-del-litoral-te-canon.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesterritori&utm_source=rss&utm_medium=mesterritori&utm_campaign=rss